

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Imbecillitas & mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

GORGONES.

ANIMÆ TRES IN HOMINE. CAP. XLIX.

GORGONES capita, Draconum squamis obfita, dentes maximos Aprorum instar, item manus & alas habere finguntur: eas tres Phorcii filias fuisse tradunt; nomine Euryale, Sthenyo, & Medusa, ex quibus Medusa sola mortalis fuisse perhibetur, reliquæ duæ immortales; idcoq; Medusam Perseus decollavit. Hæ Gorgones animarum hieroglyphicum sunt. Tradit enim Ægyptiorum Theologia, & cum ea Platonica quoque schola, tres in homine animas esse, quarum singulæ apud Hebræos proprium nomen habent: una enim *Nephes* vocatur, quæ Latine *Vivens* vel *Sentiens*, dici potest: quam cum bestiis communem habemus, & hæc mortalis est, quam Medusa innuit: est enim corpori proxima, eique adglutinata & sensibus, corporisque affectionibus obnoxia, de qua acutiores Theologi intellexisse Christum, cum dixit, *Tristis est anima mea usque ad mortem*; &, *Qui non habuerit vitam suam, perdet eam*: ideoque fixerunt Perseum, qui divinum spiritum in melioremque genium significat, hanc obtruncasse: debent enim, qui altiora contemplari volunt atq; divina, hanc prorsus interimere, ne quid sensus animæ, quæ rationis particeps est, obesse possit. Altera anima *Ruach*, id est, *Spiritus*, nuncupatur, quæ rationis particeps est. Tertia dicitur *Nessamach*, id est, *Lumen*, ut à Pythagora & Davide fuit appellata, quam D. Augustinus *Divinitatis partem*, & Plato *Mentem* vocat. Ideo autem dixerunt has tres sorores homines suo aspectu in saxa convertire: quia quamvis illas in nobis, illarum tamen naturam nemo absolute potest scrutari, nisi Medusa obtruncata, id est, nisi corporæ affectionum impedimento prius fuerit liberatus: imo qui eas intueri voluit, saxis eos similes esse ad alia oportet. Oculus autem, quem sibi invicem hæ tres sorores mutuo dant, significat lumen quod habent extrinsecus, à Deo nobis dari, atq; ab una in alterâ animâ derivari.

Ab Apollodoro lib. 2. Tres animæ in homine quæ. Virgilius tamè Enid. l. 6 ad ult. scilicet sceleratos eas destruit ad inferos.

VIRGO CAPILLOS HABENS ERECTOS.

HOMINIS NATURA. CAP. L.

PLATO dixit, hominem arbori similem esse, verum in hoc ab illa differre, quod illarum idces in terra fixas habet, homo autem in cælo: quod capilli capitis radicem similitudinem quandam habentes indicant. Radix autem vera hominis est anima, quæ cœlitus est deorsum, & per quam vivimus, spiramus, & vitales fructus ferimus, ut arbor ex radice vitæ trahit unde in Cantico legimus, *Coma tua junctæ canalibus*; quod de celestibus vis, ex quibus virtus in nos descendit, est intelligendum: nam quæ de capillis & barba in Sacris literis dicuntur, ea omnia ad animam referre stantur. Origenes & Hieronymus. Unde si quis virginem capillos in cælum erectos habentem pinxerit, apte animam vel hominis naturam expresserit.

Non solum ratione capillorum, sed capitis totius, brachia vero ac pedes tanquam ramis hominum cum arboris comparatio.

VIRGO ABSCISSIS CAPILLIS. IMBECILLITAS ET MORS. CAP. LI.

VIRGO, cui abscissi sint capilli, imbecillitatem virium ingenii, animive, aut etiam mortem significat; quia non modo in Sacris literis videmus Sampsonis robur in capillis fuisse, quibus abscissis, factis.

Sed & apud Græcos & Latinos.

Bbbbb 2

statio ca-
pitis ser-
uam indi-
cabat.
Vide Pier.
lib. 32. ibi,
Coma Ro-
bur homi-
nis in ca-
pillis.

sis, facile captus victus fuit: verum etiam & Euripides finxit Alcestem mori non potuisse, donec illi ab Mercurio cœlitus demisso crinis absunderetur: & Nisus non prius à Minoe interfici potuit, quam Junone missa ei flavum vertice crinem auferret.

A S T R Æ A.

JUSTITIA. CAP. LII.

ASTRÆAM Astræ Gigantis & Auroræ, vel Jovis, & Themidis filiam, pro Justitia lumi notissimum est: fingunt enim illam vitæ crescentibus indignam in cœlum evolasse, locumque inter Leonem & Libram medium tenuisse: imo etiam ipsam Libram ei tribuunt, qua quid cuique debeat, expendat. Quamobrem sic de illa cecinit Ovi-

dius:

Lib. 1. Me-
tam.
Astræa fi-
gura, &
explicatio.

A Gell. lib.
14. 6. 4.

*Et virgo, cede madentes
Ultima cœlestium terras Astræa reliquit.*

Et Seneca in Octav.

*Neglectat terras fugit & mores feros
Hominum, & cruenta cede pollutas manus.
Astræa virgo siderum magnum decus.*

Eam quoque, ut Gellius & Chrysippus tradunt, forma atq; silo virginis, aspectu vehementi & formidabili, luminibus oculorum acris, neq; humilem, neq; atrocem, sed reverendam cujusdam tristitiæ dignitate pingi solitam, omnes fere norunt: cui nostri pictores modo lancem, modo securim, virgarumq; fascem adjiciunt. Illud autem fere inauditum est, & tamen pulcherrimum, quod Alexander Aphrodisæus scribit, Justitiam ab Ægyptis sine capite pingi solitam, per manum sinistram portare cœta palma discapedinatam: quoniam sinistra genuina pigritia nulla calliditate prædita, æquitati optior quam dextra videtur. Collocatur autem inter Leonem & Libram, quia justum judicem intrepidum & forti animo esse oportet, ut nullius minis aut precibus ab æquo & bono dimoveatur: eundemq; decet crimina omnium atque merita ad lancem discutere & ponderare, ut cuiq; quod meritis est tribuat. Caput vero ei non tam admissæ mihi videntur, quam inter sidera occultasse, ut indicarent à iudice neminem videri debere: unde Athenis in Areopago, rei velato capite causam dicere jubebantur, ne iudicium affectus movere possent: condit ergo caput inter sidera, solum Deam intuens, & ideo à nobis cerni non potest: debet enim iudicis mens ad extremum usque, donec sententia sit lata, occulta esse, ne qua fraus strui possit.

ERUDI